

MOTSTÅ ALLE DJEVELENS FRISTELSER

Eldste W. Rolfe Kerr

i De syttis første quorum

Temakveld for Unge voksne i regi av Kirkens skoleverk • 5. februar 2006
Brigham Young University

Dere har kommet hit til Brigham Young University og til mange andre steder over hele verden for å høre fra eldste M. Russell Ballard i De tolv apostlers quorum. Jeg beklager å måtte skuffe dere. Eldste Ballard hadde ikke mulighet til å være her i dag, og jeg føler det som en ære å ha blitt bedt om å erstatte ham. Han ønsker at han kunne vært her, og jeg kan forsikre at det ønsker jeg også. Det er imidlertid en ære å ha blitt bedt om å tale i hans sted.

For nøyaktig 50 år siden i kveld var jeg om bord på en enorm og vakker passasjerdamper på vei til Southampton i England. Jeg skulle ta fatt på min tjeneste som misjonær i Den britiske misjon. Den gangen reiste misjonærene til misjonsmarken med båt, ikke med fly. Jeg tror Orville og Wilbur Wright hadde foretatt sin første flyvning på den tiden, men det er likevel lenge siden.

Jeg vil dere skal vite at jeg elsket misjonen min. Den betydde så mye for meg den gangen, og har fortsatt i årenes løp å være et symbol på så mye som er godt i dette livet. Å få styrket mitt vitnesbyrd var en av de største velsignelsene ved min misjon. Jeg hadde det jeg regnet for å være et sterkt vitnesbyrd før jeg ble kalt på misjon, men ved å undervise og bære vitnesbyrd om guddommelig sannhet begynte vitnesbyrdet å svulme i meg på en måte som holdt meg oppe gjennom enhver prøvelse eller utfordring. Jeg vet ikke hva jeg ville gjort uten evangeliet. Jeg vil alltid være takknemlig for min misjon, mitt vitnesbyrd og det beskyttende skjold jeg har følt gjennom min tro på Frelseren. Dette troens skjold har vært min åndelige og moralske beskyttelse gjennom årene.

Tro på Jesus Kristus, vårt beste forsvar mot fristelse

Dette fører meg til den sentrale tanken jeg ønsker å formidle til dere i kveld. I Mormons bok kan vi lese om Almas rettledning og instruksjoner til sin sønn Helaman. Blant annet formante han Helaman å «[lære folket] å nære et evig hat til synd og misgjeringer.» Han oppfordret ham til å «forkynn[e] for dem

omvendelse og tro på Herren, Jesus Kristus». Og hør på dette! Alma sa: «Lær dem å motstå alle djevelens fristelser ved sin tro på Herren, Jesus Kristus» (Alma 37:32-33). Ser dere betydningen og kraften i dette for dere selv – ja, for oss alle?

Alma fortsatte sine instruksjoner til Helaman og sa: «Lær dem at de aldri må bli trette av å gjøre gode gjeringer, men å være saktmodige og ydmyke av hjertet, for slike skal finne hvile for sine sjeler.

Min sønn, husk å lære visdom i din ungdom, ja, lær i din ungdom å holde Guds bud...

Søk råd hos Herren i alt du foretar deg, han vil lede deg til det gode» (Alma 37:34-35, 37). Dette er vidunderlige og passende råd til oss alle, gamle som unge.

Det aller beste og sikreste forsvar vi har mot djevelens fristelser er vår tro på Kristus, vår tro på hans store sonoffer, vår tro på og vitnesbyrd om Jesu Kristi evangelium. Med tro og vitnesbyrd fast forankret, hverken kan eller vil den ondes brennende piler trenge inn i vår sjel. Jeg understreker at tro og vitnesbyrd ikke bare må være fast forankret, men bevisst forankret. Hvis dere bevisst tenker på Frelseren, vil dere ikke tillate at fristelser får overhånd over dere. Enda viktigere er det at hvis dere har Frelseren og deres tro på ham fast og bevisst forankret i sinn og hjerte, vil dere ikke engang tillate at dere havner i fristende situasjoner. Sagt på en annen måte: La deres tro på Kristus holde dere borte fra djevelens territorium. Om nødvendig, la deres tro på Kristus føre til en «Josef-opplevelse» i deres liv. Dere husker sikkert Josef som ble solgt til Egypt og ble den mest avholdte tjeneren til Potifar, høvdingen over faraos livvakt. Potifars hustru hadde ugudelige hensikter med Josef. Men Josef avslø blankt og øyeblikkelig hennes tilnærmelser og sa: «Hvordan skulle jeg da gjøre denne store ondskap og synde mot Gud?» Men hun var like pågående, og Skriftene forteller oss at Josef flyktet bort fra denne fristende situasjonen. Han motsto djevelens fristelser med sin tro på Herren Jesus Kristus. (Se 1. Mosebok 39:7-12.)

Skolebarn over hele verden lærer lærdommens grunnleggende elementer – lesing, skriving og regning. Vi har alle lært å lese, skrive og løse enkle matematikkoppgaver. Når jeg tenker på de grunnleggende læresetningene som underbygger min tro, finner jeg igjen tre: Oppstandelse, åpenbaring og gjenopprettelse. Gjennom disse konseptene lærer vi mye om hva Herren vil at vi skal dele med resten av verden. Vi lærer om vår Frelser Jesus Kristus og hans forsoning. Vi lærer hvordan Gud kommuniserer gjennom sine utvalgte tjenere. Vi lærer om profeten Joseph Smith og evangeliets gjengivelse. Selv om disse ikke rommer alle evangeliets storartede og opplysende læresetninger, finner vi i disse grunnlaget for en tro som kan styrke oss så vi kan motstå alle djevelens fristelser. Det er skrevet bøker om oppstandelsen, åpenbaring og gjenopprettelsen. Jeg kan selvfølgelig bare kort ta for meg hvert av disse emnene her. Forestill dere at dere har disse doktrinære sannhetene så fast og bevisst forankret i deres sinn og hjerte at dere har et sikkert forsvar mot ondskap.

Oppstandelsen

Læren om gjenopprettelsen er like gammel som verdens grunnvoll. Den var og er en grunnleggende del av vår himmelske Faders plan for lykke. Herren lærte Moses om planen, om skapelsen, Adams fall og forsoningen. Han sa: «For se, dette er min gjerning og min herlighet – å tilveiebringe mennesket udødelighet og evig liv» (Moses 1:39). Det var en del av planen at menneskene skulle forløses fra fallet ved og gjennom vår Frelser Jesu Kristi sonoffer. Ved Adams fall kom den fysiske og åndelige død, ikke bare til Adam og Eva, men til hele menneskeheten. Gjennom Jesu Kristi forsoning kom det strålende løftet om oppstandelse fra de døde for alle som har levd eller vil leve på jorden. Apostelen Paulus skrev: «Men nå er Kristus oppstått fra de døde og er blitt førstegrøden av dem som er sovnet inn.

For ettersom døden kom ved et menneske, så er også de dødes oppstandelse kommet ved et menneske.

For likesom alle dør i Adam, slik skal også alle bli gjort levende i Kristus» (1. Korinterbrev 15:20-22).

Fysisk død er adskillelse av ånden fra legemet. Åndelig død er en adskillelse av våre ånder fra Guds nærhet på grunn av synd. Frelserens gave, oppstandelsen, fjerner de varige virkningene av den fysiske død. Alle vil stå opp fra de døde. Dermed er menneskets

udødelighet gitt oss som en gratis og betingelsesløs gave ved Kristi nåde. Udødelighet er å leve evig, mens evig liv er å leve evig i Guds nærhet. Å oppnå evig liv og overvinne virkningene av den åndelige død er også en gave fra Kristus, men denne gaven er betinget. Den fordrer trofasthet og lydighet fra vår side. Eldste Neal A. Maxwell sa: «Jesu store forsoning er den viktigste gjerning i hele menneskehetens historie! Den sørger for universell oppstandelse, den gjør det mulig for oss å omvende oss og bli tilgitt...

Kristus ga oss fritt en enorm og betingelsesløs gave – den universelle oppstandelse. Imidlertid er hans tilbud om den større gaven, evig liv, betinget. Han setter betingelsene for å kunne motta denne store gaven.» («Testifying of the Great and Glorious Atonement», *Ensign*, okt. 2001, 10-12.)

President Joseph Fielding Smith sa: «Jesu Kristi forsoning er tosidig. På grunn av denne forsoningen blir alle mennesker forløst fra jordelivets død og fra graven og vil i oppstandelsen stå frem og bli en udødelig sjel. Ved lydighet mot evangeliets lover og ordnanser vil mennesket dernest få forlatelse for egne synder gjennom Kristi blod og bli opphøyet i Guds rike, hvilket er ensbetydende med evig liv» (Frelsende læresetninger 1:115).

De som lider av alvorlige misdannelser eller skader eller som er født med funksjonshemminger, finner stor trøst i oppstandelsens fantastiske løfter. Hør disse trøstende ordene fra Mormons bok: «Nå er det en død som kalles en timelig død, og Kristi død skal løse denne timelige døds bånd, så alle skal oppstå fra denne timelige død.

Ånden og legemet skal gjenforenes til sin fullkomne skikkelse, både lemmer og ledd skal bringes tilbake til sin rette plass» (Alma 11:42-43).

«Ja, og hvert lem og ledd skal føres tilbake til sitt legeme. Ja, ikke et eneste hår på hodet skal gå tapt, men alle ting skal føres tilbake til sin rette og fullkomne skikkelse» (Alma 40:23). Selv noen av oss med mindre funksjonshemminger fryder oss over dette skriftstedet.

«Forsoningen tilveiebringer de dødes oppstandelse, og de dødes oppstandelse bringer menneskene tilbake i Guds nærhet. Og slik bringes de tilbake til hans nærhet.

Og slik gjennomfører Gud sine store og evige hensikter som var beredt fra verdens grunnvoll ble lagt, og

slik tilveiebringes menneskenes frelse og forløsning» (Alma 42:23, 26).

Da han beskrev oppstandelsens velsignelser, sa president Joseph Fielding Smith: «Oppstandelsen redder mennesket fra djevelen. Sjelens udødelighet er Guds gave på grunn av hans Sønn, Jesu Kristi død og oppstandelse. Hvis Frelseren ikke hadde lidd døden for verden, ville mennesket ha forblitt i sine synder. Da ville ingen oppstandelse fra de døde ha funnet sted, det fysiske legeme ville ha blitt lagt i graven uten forløsning, og ånden ville ha blitt underlagt djevelen og hans engler i all evighet.» (*Frelsende læresetninger*, 2:231)

Oppstandelsen frelser oss ikke bare fra djevelen i evighetene, men vår faste og bevisste tro på Frelseren og hans sonoffer kan frelse oss fra djevelen i det daglige liv. Jeg spør om det hjelper dere å forstå forbindelsen mellom læren og oppstandelsen og Bibelens råd om å «motstå alle djevelens fristelser ved [vår] tro på Herren, Jesus Kristus».

For flere år siden kom en flott ung kvinne til meg. Jeg var hennes stavsprezident. Hun var engstelig på grunn av noen utfordringer hun hadde på den tiden. Hun sa: «President Kerr, det er så vanskelig å være en siste-dagers-hellig.» Vi snakket om hvorfor hun følte det slik. Vår samtale førte ganske naturlig til Frelseren og hans lidelse for hver av oss. Vi snakket om hans oppstandelse og dens følger for oss nå og i evigheten. Vi snakket så om Frelserens forklaring til noen av hans tilhengere om hva som var forventet av dem som disipler. Vi leste i Skriftene at noen følte at påkjenningene ved å være en disippel var for store, og de vendte Frelseren ryggen og gikk ikke lenger omkring med ham (se Johannes 6:66). Den unge søsteren satt stille og tankefull en stund, og så sa hun med tårer i øynene: «Det kunne jeg aldri ha gjort.» Da jeg sa at det finnes mer enn én måte å vende Frelseren ryggen på, virket det som om lyset ble tent i hennes sinn og hjerte. Hun sa: «Nå skjønner jeg at om jeg virkelig elsker min Frelser og har ham i mitt sinn og hjerte, kan jeg ikke bryte hans tillit.» Så sa hun: «Jeg vil forandre det jeg sa da vi innledet denne samtalen. Jeg vet nå at det ville vært vanskelig *ikke* å være en siste-dagers-hellig.»

Fortsatt åpenbaring

La oss så ta for oss læren om guddommelig og fortsatt åpenbaring. Herren sa «Og videre vil jeg gi dere et mønster i alle ting, så dere ikke blir ført vill, for

Satan er på ferde rundt omkring i landet og er i ferd med å forføre nasjonene» (L&P 52:14). Et grunnleggende element i Herrens «mønster i alle ting» er den visshet vi har om at levende profeter, seere og åpenbarere mottar guddommelig åpenbaring for å lede og veilede Kirken i dag. Personlig åpenbaring og inspirasjon er tilgjengelig for oss alle gjennom Den hellige ånd, men jeg snakker ikke om denne formen for åpenbaring. Jeg snakker om åpenbaring gjennom levende profeter til og for hele Kirken.

Mens jeg virket i Den britiske misjon, ble jeg velsignet med å få undervise mange som elsket Bibelen og satte stor lit til dens guddommelige budskap. Da vi underviste i læren om fortsatt åpenbaring, reagerte mange med glede og forundring – glede over at Gud igjen kunne tale til utvalgte profeter, men forundring over at de ikke hadde hørt dette guddommelige prinsippet forkynt i sine egne kirker. De fikk vite at fortsatt åpenbaring ikke bare var kilden til guddommelig sannhet, men også hovedkilden til hellig skrift. Nedtegnelsen og godtakelsen av nye åpenbarte sannheter som hellig skrift var besværlig for dem som trodde at Bibelen inneholdt alle Guds ord. Likevel så de ærlige av hjertet at læren om fortsatt åpenbaring og ny hellig skrift stemte overens med mønstre i Bibelen som de trodde på, men ikke fullt ut hadde forstått.

Eldste Mark E. Petersen, som var medlem av De tolv apostlers quorum i mange år, beskrev betydningen av åpenbaring til og for Kirken da han sa: «Det er et ufeilbarlig kjennetegn på den sanne kirke at den har guddommelig utvalgte, levende profeter til å lede den, menn som mottar gjeldende åpenbaring fra Gud og hvis opptegnelser blir ny hellig skrift.

Det er også et ufeilbarlig kjennetegn på den sanne kirke at den frembringer ny hellig skrift med grunnlag i disse profetenes virke. Dette sikre Guds mønster tilkjennegis tydelig gjennom hans befatning med sitt folk fra begynnelsen av.» (Conference Report, april 1978, s. 95-96, eller *Ensign*, mai 1978, s. 62.) Jeg føler at eldste Petersen har fanget inn budskapet om fortsatt åpenbaring på en grunnleggende måte.

Herren åpenbarer sin vilje til sine utvalgte profeter, seere og åpenbarere. Når Herren forteller dem hva de skal forkynde, blir folket velsignet med guddommelig kunnskap som er formidlet gjennom åpenbaring. Åpenbart sannhet blir nedtegnet, og i Herrens egen tid og uendelige visdom kan noen av disse åpenbaringene formelt bli lagt til i Kirkens offisielle skrifter.

Læren om fortsatt åpenbaring, med nye skrifter som resultat, er et distinkt kjennetegn på gjenopprettelsen. Det beskriver selve prosessen som gjenopprettelsen fant sted gjennom. Amos sa: «For Herren Herren gjør ikke noe uten at han har åpenbaret sine skjulte råd for sine tjenere profetene» (Amos 3:7).

Gjengivelsen av Jesu Kristi evangelium var resultatet av mange himmelsendte åpenbaringer. Disse åpenbaringene ble gitt til en profet i de siste dager som var utvalgt, forberedt og ordinert for dette guddommelige formålet. Vårt budskap til hele verden er at Joseph Smith var denne utvalgte profeten. Vi vitner om at Gud igjen har talt, og fremdeles taler, og at han åpenbarer sine mysterier til sine tjenere, de levende profetene.

Et vitnesbyrd om denne sannheten er svært betryggende og gir oss uendelig tillit til den profetiske røst vi er velsignet med å kunne høre og lese til stadighet.

Et av høydepunktene på min misjon var min personlige erfaring med læren om åpenbaring. Mens jeg gransket Skriftene daglig i mine anstrengelser for å forberede meg til å undervise folket, slo det meg hvor fantastiske Herrens åpenbaringer er, både gamle og nye. Jeg er ingen tviler av natur, men jeg liker å granske Skriftene for å finne logiske bekræftelser på de trosoppfatninger jeg har fått som resultat av studium og tro. En stund bar min granskning av Skriftene preg av en logisk forutsetning jeg hadde formulert i mitt sinn. Jeg tenkte: «Hvis Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges påstander om fortsatt åpenbaring er sanne, må måten profeten Joseph Smith mottok åpenbaringer på stemme overens med måten åpenbaringer ble mottatt av profeter og apostler på i Det gamle og Det nye testamente.» Forstår dere premisset? Jeg trengte å vite at det var samsvar – mellom nyere åpenbaringer og hvordan de var mottatt og hvordan åpenbaringer kom i tidligere tider.

Jeg har ikke tid i kveld til å fortelle om alt jeg oppdaget i min granskning, men la meg si at Herrens mønster ble svært tydelig for meg. Åpenbaring til profeter har kommet på måter som absolutt stemmer overens. Måtene kan beskrives eller defineres med forskjellige terminologi og kan deles inn eller grupperes forskjellig, men det er likevel et tydelig mønster. Jeg utledet fem svært spesifikke måter åpenbaringer er gitt til Guds profeter på. Jeg fant flere eksempler på hver av dem i Skriftene. Dette mønsteret finnes konsekvent i all hellig skrift, både gammel og ny. Jeg kan kanskje ved en annen anledning snakke om de fem måtene

som åpenbaring kommer på, og vise dere det samsvarende mønsteret i både eldre og nyere hellig skrift.

Kunnskapen om denne strålende sannheten styrket min tro da, og den fortsetter å styrke min tro nå. Det å vite at vi har en levende profet som mottar åpenbaringer fra Gud på lik linje med Abraham, Moses, Jesaja, Peter, Paulus og andre, er veldig betryggende.

Dere må alle få deres egen kunnskap og deres eget vitnesbyrd om dette guddommelige prinsippet. Men dere kan ha full tillit til det vitnesbyrdet jeg gir dere. Selv nå kan dere ha en fast forankret bevissthet og overbevisning om at Gud taler til sin utvalgte og levende profet i dag, akkurat som han gjorde i for-dums tid. Et vitnesbyrd om læren om fortsatt åpenbaring vil underbygge deres tro på Herren Jesus Kristus og dermed styrke dere i deres beslutning om å motstå alle djevelens fristelser.

Hvis dere skulle komme ut for alvorlige fristelser, tving dere til å tenke på president Gordon B. Hinckley. Tenk på ham som en profet, seer og åpenbarer som mottar direkte åpenbaring fra Herren for Kirken. Tenk på åpenbaringen han mottok angående byggingen av små templer over hele verden, slik at templets hellige velsignelser blir tilgjengelige for et stadig større antall medlemmer av Kirken. La den bevisste tanken på en levende profet som mottar aktuell åpenbaring om hellige templer vende dere bort fra øyeblikkets fristelse og bevare deres verdighet til å motta de hellige tempelvelsignelsene. Vi tror i sannhet «alt som Gud har åpenbart, alt som han nå åpenbarer, og vi tror at han fortsatt vil åpenbare mange store og viktige ting angående Guds rike» (9. trosartikkel).

Evangeliet ble gjengitt

Vi har snakket om, og jeg håper dere har tenkt grundig gjennom, oppstandelsen og åpenbaring. La oss nå snakke om gjenopprettelsen. Vi er her på grunn av gjenopprettelsen. Selv om en svært grunnleggende kunnskap om gjenopprettelsen og åpenbaring kan finnes i oldtidens skrifter, har det meste av det vi vet kommet som følge av evangeliets gjengivelse gjennom profeten Joseph Smith. Gjenopprettelsens budskap er at Gud lever, at Jesus er den levende Kristus, at evangeliet er gjengitt til jorden i sin fylde, at Joseph Smith virkelig var og er en Guds profet i vår tid, at Gordon B. Hinckley er en levende profet i dag og at Mormons bok er Guds ord, som nå og for evig står sammen med Bibelen som ett i Herrens hender.

Det ville ikke ha vært noe behov for en gjengivelse om ikke først en del av sannheten hadde gått tapt, noe som skjedde ikke mange år etter Frelserens jordiske virke. Dette tapet av sannhet, kjent som frafallet, ble sett og forutsagt av profeter i Det gamle og Det nye testamente. Herren etablerte sin kirke i all sin renhet, og han ga det hellige prestedømme til sine disipler. Dette er ikke tiden for å gå i detalj om årsakene til frafallet og tapet av prestedømmet, men selv den minste titt på religionshistorien vil bekrefte at dette virkelig fant sted. Profeten Amos i Det gamle testamente profeterte om dette tapet av sannhet. Han sa: «Se, dager kommer, sier Herren Herren, da jeg sender hunger i landet, ikke hunger etter brød og ikke tørst etter vann, men etter å høre Herrens ord:

«Da skal de flakke om fra hav til hav, fra nord til øst. De skal flakke omkring og søke etter Herrens ord, men de skal ikke finne det» (Amos 8:11, 12).

Ikke lenge etter Frelseren himmelfart, forutså Peter gjenopprettelsen. Han sa: «Omvend dere, så deres synder kan bli utslettet, for at husvalesens tider kan komme fra Herrens åsyn,

og han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere,

Jesus, ham som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av» (Apostlenes gjerninger 3:19-21).

Idet han talte om det annet komme, skrev apostelen Paulus: «La ingen bedra dere på noe vis! For først må frafallet komme» (2. Tessalonikerbrev 2:3). Det var kjent at det ville komme både et frafall og en gjenopprettelse før det annet komme.

Disse profetiene og mange andre som jeg ikke har nevnt, har virkelig blitt oppfylt, og vi nyter godt av de store velsignelsene som strømmer fra Herrens hånd. President Hinckley sa: «Dette er gjenopprettelsens tid. Dette er den gjenopprettelsens tid som det tales tydelig om i den hellige Bibel og som apostelen Peter og Paulus talte kraftfullt om. Jeg gjentar – du og jeg er en del av en profeti som er oppfylt, en del av den guddommelige planen til himmelens Gud om at det skulle komme et frafall og at det måtte være en gjenopprettelse.» («Inspirerende tanker», *Ensign*, juni 2004, s. 4.)

Gjenopprettelsen av alle ting, slik den ble forutsagt av Guds profeter i oldtiden, fant virkelig sted gjennom betjening og himmelske besøk av Gud Faderen, hans

Sønn Jesus Kristus, Peter, Jakob og Johannes, døperen Johannes, Moses, Elijah, Moroni og andre av Herrens profeter fra gammelt av. Joseph Smith var forutordnet til sin hellige rolle som det redskap Gud skulle bruke til å tilveiebringe evangeliets gjengivelse i denne evangelieutdelingen i tidenes fylde. Til og med Frelseren selv bar vitnesbyrd om denne sannheten. Han sa: «Derfor kalte jeg, Herren, som kjenner til den ulykke som skal komme over jordens innbyggere, på min tjener, Joseph Smith jr., og talte til ham fra himmelen og ga ham bud,

for at det kunne bli oppfylt som var skrevet av profetene...

for at tro også kunne tilta på jorden,

for at min evige pakt kunne bli opprettet,

for at fylden av mitt evangelium kunne bli forkynt av de svake og enfoldige til jordens ender og for konger og regenter» (L&P 1:17-18, 21-23).

Hva mer kan man si? Frelserens eget vitnesbyrd om profeten Joseph Smith! Han talte til ham fra himmelen og ga ham bud. La dere også merke til den ene setningen? «For at tro også kunne tilta på jorden.» Gjenopprettelsen står som en skanse for vår tro i vårt forsvar mot den ondes planer. Det er min bønn at dere vil holde disse sannhetene fast og bevisst forankret i deres sinn og i deres hjerter. Jeg bønnfaller dere slik kong Benjamin bønnfalt sitt folk. Han sa: «Derfor vil jeg dere skal være standhaftige og urokkelige, alltid rike på gode gjerninger så Kristus, Gud Herren Den Allmektige, kan besegle dere til seg så dere kan føres til himmelen og kan få evigvarende frelse og evig liv gjennom den visdom og makt og rettferdighet og barmhjertighet han har som skapte alle ting» (Mosiah 5:15).

Konklusjon

La meg runde av med et oppsummerende sitat fra president Hinckley: «Dette er Guds hellige verk. Det er guddommelig i sin opprinnelse og i sin lære. Jesus Kristus [den oppstandne Herre og Frelser] er dets overhode. Han er vår u dødelige Frelser og Forløser. Hans åpenbaring er kilden til vår lære, vår tro, vår undervisning, faktisk alt som ligger til grunn for vår livsførsel. Joseph Smith var et redskap i Den allmektiges hånd til å tilveiebringe denne gjenopprettelsen. Og dette grunnleggende element – åpenbaring – er tilstede i Kirken i dag som det var på Josephs tid.

Vårt individuelle vitnesbyrd om disse sannhetene er grunnlaget for vår tro. Vi må gi det næring. Vi må utvikle det. Vi kan aldri forsake det. Vi kan aldri sette det til side. Uten det har vi intet. Med det har vi alt.» («Farvel til vi møtes igjen», *Liahona*, juli 2001, s. 103.)

Jeg bærer vitnesbyrd om Frelserens guddommelighet. Han lever! Jeg vitner om at oppstandelsens realitet,

åpenbarings relevans og gjenopprettelsens sikkerhet vil styrke deres tro på Herren Jesus Kristus og hjelpe dere å motstå alle djevelens fristelser. Jeg gir dere mitt vitnesbyrd, min kjærlighet og min velsignelse, i Jesu Kristi navn, amen.